

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí konanom 13. marca 2017 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **R. P.**, pre obzvlášť závažný zločin nátlaku podľa § 192 ods.1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. c/ Trestného zákona a iné trestné činy, o sťažnosti obvineného **R. P.** proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 2Tp/4/2017 z 15. februára 2017 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku **z r u š u j e s a** uznesenie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 2Tp/4/2017 z 15. februára 2017.

Podľa § 87 ods. 2 Trestného poriadku z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku sa

obvinený R. P., nar. X. v Nitre, trvale bytom R. 72, okres Trnava,

b e r i e d o v ä z b y

Lehota väzby začala plynúť 12. februára 2017 o 23:25 hod. a menovaný ju vykoná v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Trestného poriadku žiadosť obvineného **R. P.** o nahradenie väzby písomným sľubom **s a z a m i e t a**.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Trestného poriadku **sa** väzba obvineného R. P. **ne nahradza** dohľadom probačného a mediačného úradníka.

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 2Tp/4/2017 z 15. februára 2017 bol obvinený R. P. vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku. Lehota väzby začala plynúť 12. februára 2017 o 23:25 hod. Špecializovaný trestný súd zároveň rozhodol podľa § 80 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Trestného poriadku o nenahradení väzby menovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka a postupom podľa § 80 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Trestného poriadku o neprijatí písomného sľubu obvineného R. P..

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas priamo do zápisnice o výsluchu, vykonanom procesným sudcom pre prípravné konanie sťažnosť obvinený R. P. (č. l. 23), ktorú následne písomne odôvodnil (č. l. 58 – 73). V sťažnosti okrem toho, že rozsiahlo citoval články Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, viaceré paragrafy Trestného poriadku s výkladom z učebníc pre študentov vysokých škôl, uviedol: „Nie je zrejmé akými úvahami sa súd viedol na základe akých právnych skutočností alebo skutkových okolností dospel k záverom vyjadreným vo výrokovvej časti uznesenia, najmä z čoho odvodzuje existenciu väzobných dôvodov podľa § 71 Tr. por., ich trvanie a z akého dôvodu nie je možné väzbu nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka, primeranými povinnosťami alebo obmedzeniami, alebo prijatím písomného sľubu u obvineného alebo prijatím záruky dôveryhodnej osoby (konštatované nezodpovedá úplne realite, pretože špecializovaný trestný súd nerozhodoval o záruke dôveryhodnej osoby).

K dôvodu väzby podľa **§ 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku** uviedol: „Z okolností predmetného prípadu vyplýva, že proti obvinenému stojí jediná relevantná výpoveď poškodeného T. M., ktorého dôveryhodnosť v inom trestnom konaní spochybnil sám prokurátor. Žiadnym z vyprodukovaných dôkazov nebolo doposiaľ preukázané tvrdenie prokurátora, že sa obvinený v čase od 29.1.2017 do 13.2.2017 zdržiaval na neznámom mieste za účelom vyhýbania sa trestnému stíhaniu. Dôvody, pre ktoré sa nachádzal na chate na Kysuciach navyše obvinený dostatočne vysvetlil. Ak tu bol

aj dôvodný predpoklad, že sa obvinený vyhýbal trestnému stíhaniu, tak vzhľadom na skutočnosť, že absentujú akékoľvek ďalšie dôkazy alebo skutočnosti, ktoré by nasvedčovali, že sa bude naďalej obvinený vyhýbať trestnému stíhaniu alebo ujde, pri použití primárnej zásady in dubio pro reo, nie je možné konštatovať, že boli naplnené materiálne dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku.“

K väzobnému dôvodu podľa **§ 71 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku** uviedol: „Orgány činné v trestnom konaní žiadnym spôsobom nevyprodukovali dôkazy alebo inak ozrejmovali existenciu právnych skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že obvinený bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených, alebo inak mať objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie. Odôvodňovanie kolúznej väzby argumentáciou, že treba v konaní ešte vypočuť obvinených a svedkov, prípadne vykonať znalecké dokazovanie a z toho dôvodu je nutné zabezpečiť väzbu, aby nedošlo k pôsobeniu na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo k inému mareniu objasňovania skutočností závažných pre trestné stíhanie neobstojí a je neprípustné.“

K väzobnému dôvodu podľa **§ 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku** uviedol: „Pre konštatovanie, že obvinený bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil, jednoznačne teda nepostačujú len abstraktné tvrdenia, že z bodov 16/ a 17/ uznesenia z 28.1.2017 vyplýva, že dochádza aj v pomerne nedávnej minulosti ku kontaktom medzi obvinenými, poškodeným a svedkami, samo o sebe nepostačuje na naplnenie vyššie uvedených dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Obvinený sa po tom, ako sa mal dopustiť predmetného skutku (skutkov), sa nedopustil žiadneho ďalšieho trestného činu (a ani nikdy predtým), preto je v súčasnosti konštatovanie vo vzťahu k predmetným skutkom, že existuje dôvodná obava, že bude v trestnej činnosti pokračovať absurdná a úplne nelogická. Takže pri zhrnutí všetkých argumentov je nutné pri tomto dôvode konštatovať, že neboli naplnené základné formálne podmienky a materiálne dôvody väzby, nakoľko u obvineného neprichádza do úvahy ani jeden z dôvodov preventívnej väzby, nakoľko z odôvodnenia uznesenia z 15.2.2017 vyplýva nie je zrejmé na základe čoho (akých právnych skutočností) sa súd domnieva, že existuje dôvodná obava, že sa dopustí v budúcnosti ďalšej trestnej činnosti a to tak, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo vykoná trestný čin, ktorým hrozil.“

V závere sťažnosti vysvetlil, že počas väzobného konania obvinený prežíva útrapy, pocity beznádeje a frustrácie a bezprostredné ohrozenie zdravia, pričom za tieto môže postup všeobecného súdu (ŠTS), ktorý vyšiel svojim rozhodnutím v prospech OČTK. Preto navrhol, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Trestného poriadku, po tom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a/ alebo b/ Trestného poriadku, na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská boli alebo nie v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov a zistil, že sťažnosť obvineného R. P. je čiastočne dôvodná.

Najvyšší súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská bystrica, v rámci procesného postupu dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku. Nadriadený súd preto konštatuje, že sudca pre prípravné konania dospel k vyhlásenému uzneseniu po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Po splnení prieskumnej povinnosti najvyšší súd ďalej zistil, že rozhodnutie sudcu pre prípravné konanie, v súvislosti s dôvodmi väzby, je správne a zákonné pokiaľ ide o konštatovanie existencie dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku, t. j. len v prípade tzv. útekovej a tzv. pokračovacej väzby. Rozhodnutie sudcu pre prípravné konanie o vzatí obvineného do väzby aj podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku (tzv. kolúzna väzba), podľa názoru najvyššieho súdu nezodpovedá stavu veci a zákonu.

Niet žiadnych pochyb o tom, že formálne podmienky na rozhodnutie o väzbe (existencia uznesenia o vznesení obvinenia – č. l. 2903 - 2927 a podanie návrhu prokurátora na vzatie obvineného R. P. do väzby včas – č. l. 1 – 14)) boli splnené. Z hľadiska materiálnych podmienok nevyhnutných na pozitívne rozhodnutie o väzbe sa vyžaduje

existencia **dôvodného trestného stíhania** – *conditio sine qua non* (podmienka bez, ktorej nie), reprezentovaného dôvodným podozrením so spáchania trestného činu konkrétneho osobu a existencia **niektorého z dôvodov väzby**, čo bolo a je v prípade obvineného R. P. naplnené.

Z výpovedí svedkov T. M. (zväzok I), J. W., M. R., P. L. i M. Š. (zväzok II), vyplýva dostatočne odôvodnená pravdepodobnosť, že skutky uvedené v uznesení o vznesení obvinenia sa mohli stať tak ako je to uvedené vo výroku uznesenia o vznesení obvinenia a že sa ich mohol dopustiť aj obvinený R. P.. Tým bola naplnená prvá z materiálnych podmienok väzby (dôvodnosť trestného stíhania) na pozitívne rozhodnutie o vzatí menovaného do väzby.

K existencii dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku sa dostatočne a presvedčivo vyjadril už špecializovaný trestný súd a preto najvyšší súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia bez potreby opakovania tam uvedeného. Len stručne dopĺňa, že útek obvineného R. P. na chatu na Kysuciach bol až učebnicovým príkladom útekovej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, čo sám nepriamo potvrdil pri výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie pri rozhodovaní o väzbe (č. l. 21 – 22). Rozsah stíhanej trestnej činnosti, dĺžka existencie zločineckej skupiny, závažnosť trestnej činnosti a jej spoločenská škodlivosť jasne dokumentujú, že páchanie trestnej činnosti sa stalo životnou náplňou, životným štýlom i životnou filozofiou aktérov tejto trestnej činnosti a teda niet žiadnych, ani tých najmenších pochybností o tom, že v prípade prepustenia obvineného R. P. z väzby na slobodu by tento mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti, na ktorej sa mal podľa uznesenia o vznesení obvinenia a už vypočutých svedkov zúčastňovať viac ako dvadsať rokov. Tým je podľa názoru najvyššieho súdu bezpochyby naplnený dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Pokiaľ Špecializovaný trestný súd rozhodol o vzatí obvineného R. P. do väzby aj z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, najvyšší súd si v tejto časti neosvojil ani vyhlásený výrok a ani prednesené právne argumenty a závery špecializovaného trestného súdu.

Podľa článku 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky *medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti tohto ústavného*

zákona, sú súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd.

Podľa § 71 Trestného poriadku

(1) Obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a **z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností** vyplýva dôvodná obava, že

b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie.

Podľa čl. 5 Dohovoru

(1) Každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikto nesmie byť pozbavený slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním stanoveným zákonom:

c) zákonné zatknutie alebo pozbavenie slobody za účelom predvedenia pred príslušný súdny orgán pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu alebo ak sú oprávnené dôvody domnievať sa, že je nutné zabrániť jej v spáchaní trestného činu alebo v úteku po jeho spáchaní.

Náš Trestný poriadok poskytuje obvinenému väčší rozsah ústavných práv a slobôd v súvislosti s rozhodnutím o vzatí do tzv. kolúznej väzby ako článok 5 ods. 1 písm. c/ Dohovoru, pretože na pozitívne rozhodnutie o vzatí obvineného do kolúznej väzby sa vyžadujú prísnejšie kritéria ako v Dohovore. Preto pre vzatie obvineného do kolúznej väzby musia byť splnené kritéria vyplývajúce z nášho Trestného poriadku. Tie okrem iného vyžadujú existenciu buď už zisteného kolúzneho konania obvineného alebo existenciu konkrétnych skutočností, z ktorých vyplýva dôvodná obava, že obvinený bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie. Len hypotetická úvaha o možnosti, že obvinený R. P. bude v budúcnosti konať kolúzne (zakrývať, zatemňovať) na pozitívne rozhodnutie o vzatí obvineného do kolúznej väzby nestačí. Obava z kolúzneho konania musí vyplývať z konkrétnych skutočností preukázateľne vyplývajúcich zo spisu. Z predloženého spisu nevyplýva kolúzne konanie obv. R. P. ani žiadna konkrétna skutočnosť,

ktorá by naznačovala, že v budúcnosti bude takto konať. Len povaha a charakter trestnej činnosti (na rozdiel od dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku) nepostačuje na konštatovanie existencie konkrétnych skutočností odôvodňujúcich kolúznú väzbu. Preto v tejto časti najvyšší súd považoval sťažnosť obvineného za dôvodnú.

Pokiaľ obvinený v sťažnosti poukázal na (podľa neho) **pochybenie vyšetrovateľa v procesnom postupe** (nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia – č. l. 68) **tu si treba uviesť, že pri rozhodovaní o väzbe tieto prípadné pochybenia nie sú dôvodom na prepustenie obvineného z väzby na slobodu ak procesná chyba nemá charakter flagrantného porušenia zákona vedúceho až k zmätočnosti celého procesu, a ak sú tieto pochybenia v ďalšom konaní odstrániteľné.** Preskúmaním predloženého spisu najvyšší súd nezistil v doterajšom postupe orgánov činných v trestnom konaní a ani súdu také závažné procesné chyby, ktoré by v ďalšom postupe neboli odstrániteľné a preto v tejto časti nepovažuje podanú sťažnosť za opodstatnenú.

K rozhodnutiu o nenahradení väzby písomným sľubom resp. dohľadom probačného a mediačného úradníka najvyšší súd poznamenáva:

Podľa § 80 ods. 1 Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ alebo c/ môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak

b) obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na **osobu** obvineného a na **povahu** prejednávaného prípadu za dostatočný a prijme ho, alebo

c/ s ohľadom na **osobu** obvineného a **povahu** prejednávaného prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

Podľa § 80 ods. 2 tretia veta Tr. por. ak je obvinený stíhaný pre **obzvlášť závažný zločin**, je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 2 písm. a/ až c/ alebo e/, alebo obvinený

bol vzatý do väzby podľa odseku 3 alebo podľa § 81 ods. 4, možno záruku alebo sľub prijať alebo uložiť dohľad, len ak to odôvodňujú **výnimočné okolnosti prípadu**.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že procesné prostriedky, ktorými možno nahradiť väzbu, možno v prípade stíhania páchatel'a obzvlášť závažného zločinu použiť len vtedy, ak to odôvodňujú **výnimočné okolnosti prípadu**.

Podľa názoru najvyššieho súdu znenie Trestného poriadku, v rámci ktorého je prípustné nahradiť väzbu pri obzvlášť závažnom zločine len v prípade existencie výnimočných okolností prípadu, je súladné s čl. 5 ods. 3 Dohovoru, podľa ktorého *každý, kto je zatknutý alebo inak pozbavený slobody v súlade s ustanoveniami odseku 1 písm. c/ tohto článku, musí byť ihneď predvedený pred sudcu alebo inú úradnú osobu splnomocnenú zákonom na výkon súdnej právomoci a má právo byť súdený v primeranej lehote alebo prepustený počas konania. Prepustenie sa môže podmieniť zárukou, že sa dotknutá osoba ustanoví na pojednávanie.*

Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze, sp. zn. I. ÚS 100/04 z 8. októbra 2004 vysvetlil, že pokiaľ ide o výklad samotného pojmu „záruka“ v zmysle čl. 5 ods. 3 Dohovoru, treba z doterajšej judikatúry vyvodiť, že má autonómny obsah, ktorý je nezávislý od terminológie používanej vo vnútroštátnom práve. Zárukou treba rozumieť akýkoľvek prostriedok prípustný podľa vnútroštátneho práva, ktorý je miernejší ako obmedzenie osobnej slobody.

Podmienenie použitia týchto miernejších prostriedkov nahradenia väzby výnimočnými okolnosťami prípadu v zmysle Trestného poriadku upresňuje čl. 5 ods. 3 Dohovoru na účely postupu vnútroštátnych orgánov pri rozhodovaní o väzbe tak, že **zohľadňuje nielen závažnosť skutku, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie (obzvlášť závažný zločin)**, ale aj správanie sa obvineného, ktorý nerešpektuje dobrodenie vo forme predchádzajúceho ponechania na slobode na základe už použitých prostriedkov nahradenia väzby (§ 80 ods. 3, § 81 ods. 4 Tr. por.), alebo dokonca opätovne vyvolá existenciu dôvodov väzby po tom, čo bol z väzby prepustený (opätovná väzba).

Výnimočné okolnosti prípadu sa posudzujú z hľadiska pomerov páchatel'a a určitých okolností prípadu.

Pomermi páchatel'a treba rozumieť okolnosti týkajúce sa osoby páchatel'a, jeho osobných a rodinných pomerov, ktoré nesúvisia so spáchaním trestného činu a existujú v čase rozhodnutia. Pri posudzovaní osoby páchatel'a sa pozornosť venuje najmä celému jeho predchádzajúcemu životu (vek, recidíva, postoj k spáchanému trestnému činu a pod.). V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú v čase rozhodovania o väzbe (napr. zdravotný stav jeho rodiny, ktorá je na neho odkázaná, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatel'ky a pod.). Za pomery páchatel'a možno tiež považovať viac významných skutočností, ktoré možno subsumovať do kategórie tzv. poľahčujúcich okolností pri nedostatku tzv. priťažujúcich okolností.

Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu. Okolnosti prípadu z hľadiska aplikačnej praxe, judikatúry a literatúry predstavujú okolnosti spoluurčujúce spoločenskú škodlivosť toho - ktorého trestného činu a ako také plnia v širšom slova zmysle funkciu materiálneho vyjadrenia protiprávnosti činu. Za dôležitú okolnosťou pri posudzovaní tohto znaku ustálila konštantná judikatúra napríklad to, že páchatel' sa dopustil obzvlášť závažného trestného činu v afekte úzkosti a strachu vyvolaného dlhodobou partnerskou disharmóniou a chronickou konfliktnou situáciou, ktorá v podstate znížila jeho schopnosť ovládať svoje konanie (primerane Rt 111/1999).

Podmienku výnimočných okolností prípadu možno považovať za splnenú aj vtedy, keď prevažujú skutočnosti z kategórie tzv. poľahčujúcich okolností (napr. obvinený mal spáchať čin pri odvracaní útoku alebo iného nebezpečenstva alebo konať za okolností, ktoré by za splnenia ďalších predpokladov inak vylučovali trestnosť činu – t. j. v prípadoch tzv. excesu z okolností vylučujúcich protiprávnosť činu; alebo obvinený mal spáchať čin pod vplyvom ťaživých osobných alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nezavinil; k činu mal byť vyprovokovaný surovým násilným konaním poškodeného a pod.). V každom prípade musí ísť teda o súhrn takých skutočností, ktoré sa v danej kvalite a kvantite u stíhaného obzvlášť závažného zločinu bežne nevyskytujú a výrazne znižujú stupeň závažnosti stíhaného trestného činu. Len takéto okolnosti môžu nadobudnúť charakter výnimočných okolností prípadu.

Nadriadený súd poznamenáva, že prepustenie obvineného z väzby alebo jeho ponechanie na slobode nahradením väzby prostriedkom prípustným podľa vnútroštátneho práva, ktorý je miernejší ako obmedzenie osobnej slobody (§ 80 a § 81

Tr. por.) a ktorý je zároveň spôsobilý zabezpečiť účel väzby, **je možnosťou, ale nie právom obvinenej osoby, ktorej sloboda je alebo má byť obmedzená. Pri rozhodovaní musí súd zvažovať, či nahradenie väzby preváži nad dôvodnou obavou vyjadrenou v ustanoveniach § 71 ods. 1 písm. a/ až c/ Tr. por.**

V danom prípade najvyšší súd nezistil z predloženého spisu také okolnosti, ktoré by mohli byť považované za výnimočné v zmysle ustanovení § 80 ods. 2 tretia veta Trestného poriadku, a preto v tejto časti považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne bez potreby rozhodnúť inak ako súd prvého stupňa.

Súd prvého stupňa rozhodol správne v určení začiatku plynutia lehoty väzby, a preto ani v tejto časti nemal najvyšší súd dôvod rozhodnúť inak ako rozhodol špecializovaný trestný súd.

So zreteľom na vyššie uvedené rozhodol najvyšší súd tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 13. marca 2017

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

vypracoval: JUDr. Martin Bargel

za správnosť vyhotovenia: Mgr. Lucia Gočálová